

10th Open House Festival 4-6 Οκτωβρίου 2019

Το Open House Festival είναι ένα ετήσιο διεθνές φεστιβάλ σύγχρονου χορού και περφόρμανς, το οποίο διοργανώνει η Στέγη Χορού Λεμεσού από το 2010. Το φεστιβάλ φιλοξενεί έργα από την εγχώρια και διεθνή σκηνή και συμβάλλει στη γνωριμία και εξοικείωση του κοινού της Κύπρου με τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία.

Πρόκειται για μια μοναδική, αναφορικά με το είδος και το περιεχόμενό της, διοργάνωση για την καλλιτεχνική σκηνή της Κύπρου αφού κύριο χαρακτηριστικό της είναι η καινοτόμα, φρέσκια και τολμηρή προσέγγιση όσο αφορά στα έργα που φιλοξενούνται. Τα έργα που συγκαταλέγονται στο εκάστοτε πρόγραμμα, προτείνουν, μέσα από το περιεχόμενο και τα θέματα που ερευνούν, μια διαφορετική αφήγηση για το σύγχρονο άνθρωπο και το σώμα και διευρύνουν την αντίληψη και την καλλιτεχνική πρόσληψη όσο αφορά στη χορογραφία και τις παραστατικές τέχνες.

Οι καλλιτέχνες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα καλλιτεχνικής ανάπτυξης της Στέγης Χορού Λεμεσού Moving the New, έχουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν το έργο/την ιδέα που εξελίσσουν στο πλαίσιο του φεστιβάλ.

Ενδεικτικά στο φεστιβάλ έχουν φιλοξενηθεί έργα των:

Meg Stuart/Damaged Goods, Wendy Houston, Yasmeen Godder, Ann Van den Broek, Nigel Charnock, Giulio D'Anna, Λία Χαράκη, Αλεξάνδρα Waierstall, Ivo Dimchev, Ευριπίδη Λασκαρίδη, Tabea Martin, Pere Faura, Fernando Belfiore, Jonas and Lander, Public in Private/Jasna L. Vinovrški, Hodworks, Himherandit Productions/Andreas Constantinou, Premier Stratagème / Barbara Matijević & Giuseppe Chico.

Το Φεστιβάλ στηρίζεται και επιχορηγείται από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού. Έχει λάβει το EFFE Label 2019-2020. Πρόκειται για την σφραγίδα ποιότητας της Ευρώπης για αξιόλογα φεστιβάλ τέχνης.

Χορηγός επικοινωνίας: ΠΟΛΙΤΗΣ

Dance House Lemesos has been organizing Open House Festival since 2010. Choreographers and performance artists from Cyprus and abroad are invited to participate in the festival where the audience is given the opportunity to experience and become more familiar with contemporary performing art making.

The identity of Open House Festival is rather innovative and daring and the invited works propose- though their themes and concepts- a more current approach in relation to human condition and the multiple narratives of the 'body'. Moreover the festival's programme aims in broadening the perception and the understanding in relation to artistic making and the creative practices of choreography and performing arts in general.

Within the frame of the festival's programme, the artists selected for the artistic development programme of Dance House Lemesos, Moving the New, have the opportunity to present their work in progress.

Some of the artists that were participated in the festival in the previous years are:

Meg Stuart/Damaged Goods, Wendy Houston, Yasmeen Godder, Ann Van den Broek, Nigel Charnock, Giulio D'Anna, Lia Haraki, Alexandra Waierstall, Ivo Dimchev, Euripides Laskaridis, Tabea Martin, Pere Faura, Fernando Belfiore, Jonas and Lander, Public in Private/Jasna L. Vinovrški, Hodworks, Himherandit Productions/Andreas Constantinou, Premier Stratagème / Barbara Matijević & Giuseppe Chico.

The Festival is been supported and funded by the Cultural Services of the Ministry of Education and Culture. It received the EFFE Label 2019-2020, Europe's quality stamp for remarkable arts festivals. **Media sponsor: POLITIS**

04-06/10 19:00-23:00 * (Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λεμεσού – Αποθήκες Παπαδάκη /

Limassol Municipal Arts Center – Papadakis Warehouses)

Body Unmuted

Λία Χαράκη / Lia Haraki

Το νέο έργο της Λίας Χαράκη είναι μία ηχητική εμπειρία βασισμένη σε μαρτυρίες του σώματος που δεν λέγονται εύκολα και δεν ακούγονται συνήθως. Οι ηχογραφήσεις έγιναν από την καλλιτέχνη σε πραγματικό χρόνο, δηλαδή κατά τη διάρκεια που συνέβαινε μια συγκεκριμένη κατάσταση. Το σώμα, λοιπόν, ακούγεται καθώς ψιθυρίζει, φωνάζει, γελά, στενάζει, τραγουδά, κλαίει, μοιράζεται, εξομολογείται, αποκαλύπτει και παραδέχεται.

Στο 'Body Unmuted' ο επισκέπτης μπαίνει σε ένα δωμάτιο και ακούει τις ηχογραφήσεις τοποθετώντας το δικό της/του σώμα σε συγκεκριμένες στάσεις, καθορισμένες από την καλλιτέχνη, που σκοπό έχουν να προκαλέσουν την ενσυναίσθηση ή την ταύτιση.

Γενικά, το όλο έργο είναι ένα ταξίδι περιμετρικά του χώρου με κατεύθυνση προς το κέντρο του εκάστοτε επισκέπτη.

Συντελεστές:

Σύλληψη, δημιουργία, ερμηνεία: Λία Χαράκη

Σύνθεση ήχου: Γιάννης Χριστοφίδης

Εικαστική επιμέλεια και Φωτογραφία προώθησης: PASHIAS

Γραφιστικά: Αρτέμης Ψαθάς
Τεχνική υποστήριξη: Γιάγκος Χατζηγιάννης
Συντονισμός και επικοινωνία: Γεωργία Ανδρέου

Παραγωγή και οργάνωση από .pelma.Lia Haraki.
Συμπααραγωγή NiMAC [Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσίας, Συνεργασία: Ίδρυμα Πιερίδη] στο
Θέατρο Πόλης ΟΠΑΠ.
Με την υποστήριξη των Πολιτιστικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

* Διάρκεια παράστασης 40'. Κάθε οκτώ λεπτά ένας θεατής θα μπορεί να εισέρχεται στο χώρο
για να βιώνει την παράσταση. Θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.
Το έργο είναι κατάλληλο για άτομα άνω των 18 ετών.

Lia Haraki's new work is an audible experience including confessions made by the body which
are not usually said and not commonly heard.

The recordings were made by Haraki in real time, meaning that the voice was recorded as a
situation was actually happening. The body therefore is heard as it whispers, screams, laughs,
moans, sings, cries, shares, confesses, reveals, and admits.

In 'Body Unmuted' the visitor enters a room and listens to the recordings by placing their own
body in particular positions indicated by the artist, which aim at stimulating feelings of empathy
or identification.

Overall, 'Body Unmuted' is a journey coming from the periphery of the room directed towards
the centre of each visitor.

Concept, creation, performance: Lia Haraki
Sound design: Yiannis Christofides
Visual design and Promotional image: PASHIAS
Graphics: Artemis Psathas
Technical management: Yiangos Hadjiyiannis
Coordination and communication management: Georgia Andreou
Produced and organized by .pelma.Lia Haraki
Coproducted by Nimac (The Nicosia Municipal Arts Centre, associated with the Pierides
Foundation) at Theatro Polis OPAP.
with the support of the Cultural Services of the Ministry of Education and Culture

* Duration of performance: 40'. Every eight minutes one spectator will be guided in the space -
on a priority basis- in order to experience the work.
Please note that the performance is suitable for individuals over 18 years of age.

<https://www.liaharaki.com/>

04/10 20:30 (50') (Θέατρο Ριάλτο / Rialto Theater)

Transfiguration

Olivier de Sagazan

Η παράσταση *Transfiguration* αφηγείται τον ακόρεστο πόθο του γλύπτη να δώσει ζωή στο δημιούργημα του. Ξεκινώντας από μια χειρονομία που αποπνέει απελπισία, ο καλλιτέχνης βυθίζει τα χέρια του στον πηλό για να του δώσει ζωή. Καλύπτει με πηλό το κεφάλι του, θάβει το σώμα του στο υλικό, εξαλείφει την ταυτότητά του και μεταμορφώνεται σε ένα ζωντανό έργο τέχνης, κάτι ανάμεσα σε μαριονέτα και μαριονετίστα. Καθώς το έργο εξελίσσεται, το υλικό τον τυφλώνει και τον αναγκάζει να κοιτάξει μέσα του, στα βάθη του εαυτού του.

Μέσα από μια συγκλονιστική και συναρπαστική ερμηνεία, ο Sagazan αλλάζει ταυτότητες, από άνθρωπο σε ζώο και σε ποικιλόμορφα υβριδικά πλάσματα. Τρυπάει, διαγράφει και αποκαλύπτει τα στρώματα του προσώπου του μέσα από ένα φρενήρες κι απόκοσμο ταξίδι. Η ζωγραφική και η γλυπτική μετατρέπονται σε ένα ταξίδι τελετουργίας, κάτι ανάμεσα σε χορό και έκσταση με το στοιχείο του αυτοσχεδιασμού να γίνεται απαραίτητο.

Ο Olivier de Sagazan -ζωγράφος και γλύπτης -δημιουργεί όλο και περισσότερο έργα που ανήκουν στις παραστατικές τέχνες. Έχει πραγματοποιήσει πάνω από 100 παραστάσεις στις ΗΠΑ, την Κίνα, την Ινδία και την Ευρώπη. Οι παραστάσεις του, έχουν οδηγήσει σε πολυάριθμες συνεργασίες με καλλιτέχνες από τον κόσμο της μόδας, του κινηματογράφου και της μουσικής, όπως τους Nick Knight και Gareth Pugh για την ταινία *This is not show*, τον Nick Antosca για την σειρά *Channel Zero*, την Mylène Farmer για το μουσικό βίντεο *A l'Ombre*, τον Bartosz Konoarka για την ταινία *The Mute*, Mario Sorrenti για την ταινία *Discarnate*. κ.α.

Όπως ο ίδιος λέει: “Με αφήνει πάντα έκπληκτο όταν βλέπω ανθρώπους που πιστεύουν ότι είναι φυσιολογικό να μένουν ζωντανοί. Η παραμόρφωση στην τέχνη είναι ένας τρόπος να εξετάσουμε τη ζωή με νέα ματιά και να συνειδητοποιήσουμε την παραδοξότητα της.”

[Μια συνδιοργάνωση της Στέγης Χορού Λεμεσού και του Θεάτρου ΡΙΑΛΤΟ στο πλαίσιο των 10 χρόνων του Φεστιβάλ και των 20 χρόνων του θεάτρου ΡΙΑΛΤΟ.](#)

The performance “Transfiguration” is the story of the sculptor’s unfulfilled desire to imbue his creation with life. In a gesture of despair, he enters in his material clay to give it life. He sculpts clay on his head, burying himself in the material, eradicating his identity and becoming a living work of art, somewhere between puppet and puppeteer. But then, the material blinds him and he is forced to look inwards, into the very depths of his Self. In a fascinating, expressive, total performance, Sagazan shifts identities on stage, from man to animal or to various hybrid creatures. He pierces, erases and unravels the layers of his face in a frenetic and uninhibited quest. Painting and sculpting oneself becomes a form of ritual positioned between dance and trance where improvisation is essential.

Olivier de Sagazan, at first painter and sculptor, is more and more working in the living arts (performance, dance, theater). He has since made over 100 performances in the USA, China, India, and Europe. His performances have led to numerous collaborations with artists from the world of fashion, cinema and music, such as: Nick Knight and Gareth Pugh for the fashion film *This is not show*, Nick Antosca for the series *Channel Zero*, Mylène Farmer for the music video

A l'Ombre, Bartosz Konopka for the movie *The Mute*, Mario Sorrenti for the movie *Discarnate* e.t.c

"I am flabbergasted in seeing to what degree people think it is normal to be alive. Disfigurement in art is a way to look at life with new eyes and take awareness of her strangeness"- Olivier de Sagazan

In collaboration with RIALTO Theatre, within the frame of the Festival's 10 years anniversary and RIALTO Theatre's 20 years

<http://olivierdesagazan.com/performancetransfiguration>

05/10 18:00 (42') (ο χώρος θα ανακοινωθεί σε μεταγενέστερο στάδιο / Venue will be announced shortly)

Hyperspace

James Batchelor

Από το ανθρώπινο σώμα στον Κόσμο, το HYPERSPACE είναι μια έρευνα πάνω στη μεθοδολογία μέτρησης των άγνωστων παραμέτρων του σύμπαντος. Το έργο προτείνει μια μελέτη παρατήρησης του ανθρώπινου σώματος μέσα από το πρίσμα της κοσμολογίας, μιας κεντρικής και περιφερειακής χαρτογράφησης του σύμπαντος.

Τα εσωτερικά και τα εξωτερικά τοπία του σώματος αποδομούνται, οδηγώντας σε μια αυτοκριτική για το αρρενωπό σώμα και την επιβολή του στη διερεύνηση του διαστήματος. Στο HYPERSPACE, το σαρκικό υλικό του σώματος λυγίζει, τεντώνεται και επανακαθορίζεται ως ένας εξωγήινος μετασχηματισμός, εμφανιζόμενο την ίδια στιγμή, κολοσσιαίο και μικροσκοπικό. Το HYPERSPACE είναι το τρίτο μιας σειράς έργων του Αυστραλού χορογράφου, το οποίο εξελίχθηκε μέσα από τη μοναδική ευκαιρία που είχε, να συμμετάσχει σε μια επιστημονική αποστολή στην Ανταρκτική το 2016. Αυτή η σειρά έργων περιλαμβάνει προσπάθειες δημιουργίας συζητήσεων, συνεργασιών και ανταλλαγών μεταξύ της επιστημονικής και της καλλιτεχνικής έρευνας.

Ο βραβευμένος χορογράφος και χορευτής James Batchelor κατάγεται από την Αυστραλία. Ο καλλιτεχνικός του στόχος είναι να δημιουργεί και να προτείνει έργα που προκαλούν περιέργεια, μετατοπίζουν και διευρύνουν αντιλήψεις. Ο χορογράφος ερευνά τρόπους που θα μπορούσε ο χορός να δημιουργήσει διάλογο, συνεργασίες και ανταλλαγές με άλλα είδη τέχνης και ομάδες/κοινότητες. Η καλλιτεχνική του δουλειά επικεντρώνεται στην αλληλοεπίδραση με το περιεχόμενο εκκινώντας από την ιδέα μέχρι και την παρουσίαση. Τον ενδιαφέρει ιδιαίτερος πως μια παράσταση μπορεί να λειτουργήσει σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο. Ο James έχει σπουδάσει στο Victorian College of the Arts και αποφοίτησε το 2012 με Bachelor in Fine Arts (Dance). Τα τελευταία πέντε χρόνια έχει δημιουργήσει τα ακόλουθα έργα: Chunky Move (REDSHIFT), Dance Massive (HYPERSPACE) και (DEEPSPACE), Dancehouse (ISLAND), Keir Choreographic Award (METASYSTEMS, INHABITED GEOMETRIES) και National Portrait Gallery of Australia (SMOOTH TRANSLATION).

Τα έργα του James έχουν παρουσιαστεί διεθνώς στις ακόλουθες χώρες: Παρίσι (La Briqueterie), Ρίγα (Homo Novous), Ντύσελντορφ (Tanzmesse), Μπρίστολ (Arnolfini), Λονδίνο (Chisenhale Dance), Νότινγχαμ (Dance4), Μπέρμινγχαμ (Birmingham International Dance Festival), Βερσαλλίες (Plastique Danse Flore), Λουξεμβούργο (Casino Luxembourg / Trois CL), Μπασσάνο Ντελ Γκράπα (Operaestate), Chongqing (501 Artspace) και Μπανγκόκ (Creative Industries). Υπήρξε φιλοξενούμενος καλλιτέχνης στο RV Investigator, το ερευνητικό θαλάσσιο σκάφος της Αυστραλίας, που ταξίδεψε στα νησιά Heard και McDonald του Ανταρκτικού το 2016.

Συντελεστές:

Χορογραφία/Ερμηνεία: James Batchelor

Συνθέτης/ηχητικός σχεδιασμός: Morgan Hickinbotham

Παραγωγός: Bek Berger

Σχεδιασμός φωτισμού: Beizj studio

Σχεδιασμός γραφικών: Amber McCartney

Το HYPERSPACE έχει δημιουργηθεί με συνεργασία με τους εξής φορείς/κέντρα: Centro per la Scena Contemporanea (Bassano del Grappa), Dance 4 (Nottingham) και Dancehouse (Melbourne). Το έργο έχει υποστηριχθεί από τους: Creative Partnerships Australia μέσω του Australian Cultural Fund, The Besen Family Foundation, The Keir Foundation και Michael Adena -Joanne Daly.

From the human body to the cosmos, HYPERSPACE is an inquiry into the metrics we use to measure the deep unknowns of the universe. It proposes a study of the human body seen through the prism of cosmology, a mapping of the universe within and around it. The interior and exterior landscapes of the body are deconstructed, producing a self-critique of the masculine body and its dominance in space exploration. In HYPERSPACE, the fleshy material of the body bends, stretches and is reconfigured as alien transmutation, appearing simultaneously colossal and microscopic.

HYPERSPACE is the third in a series of works from the Australian choreographer that grew from a unique opportunity to be part of a scientific expedition to the Antarctic in 2016. This series of work including endeavours to create a conversation, collaboration and exchange between scientific and artistic inquiry.

James Batchelor is an award winning choreographer and dancer from Australia. His mission as an artist is to make work that inspires curiosity. To shift assumptions, widen awareness and create possibility. He strives to find ways that dance can be a conversation, collaboration and exchange with other disciplines and communities. His work is particular in how it responds to context, from conception to presentation; it strongly considers how a performance exists within a specific space and time.

James trained at the Victorian College of the Arts graduating with a Bachelor in Fine Arts (Dance) in 2012. Over the last five years he has generated an extensive body of work including commissions from Chunky Move (REDSHIFT) Dance Massive (HYPERSPACE) and (DEEPSPACE), Dancehouse (ISLAND), Keir Choreographic Award (METASYSTEMS,

INHABITED GEOMETRIES) and the National Portrait Gallery of Australia. (SMOOTH TRANSLATION).

James's work has been presented internationally in Paris (La Briqueterie), Riga (Homo Novous), Dusseldorf (Tanzmesse), Bristol (Arnolfini), London (Chisenhale Dance), Nottingham (Dance4), Birmingham (Birmingham International Dance Festival), Versailles (Plastique Danse Flore), Luxembourg (Casino Luxembourg / Trois CL), Bassano del Grappa (Operaestate), Chongqing (501 Artspace) and Bangkok (Creative Industries). He was a resident artist on the RV Investigator, Australia's marine research vessel, which travelled to the sub-Antarctic Heard and McDonald islands in 2016.

Credits:

James Batchelor –Choreographer, Performer

Morgan Hickinbotham – Composer and Sound Designer

Bek Berger – Producer / Collaborator

Beizj studio - Lighting Design

Amber McCartney - Illustration Design

HYPERSPACE has been developed with partners Centro per la Scena Contemporanea (Bassano del Grappa), Dance 4 (Nottingham) and Dancehouse (Melbourne). HYPERSPACE has been supported by Creative Partnerships Australia through the Australian Cultural Fund, The Besen Family Foundation, The Keir Foundation and Michael Adena and Joanne Daly.

<http://james-batchelor.com.au/>

05/10 20:30 (45') (Τεχνοχώρος ΕΘΑΛ / Technochoros ETHAL)

Gestes Blancs

Sylvain Bouillet Naïf Production

Gestes Blancs (White Gestures)- Ένα ντουέτο για ένα άντρα και ένα παιδί.

Παίζοντας με την ανισορροπία των σωμάτων και του βάρους τους, ένας πατέρας και ένας γιός προσπαθούν να βρουν την ακρίβεια μεταξύ τους και να βιώσουν στιγμές τρυφερότητας.

Βασισμένο στον αυτοσχεδιασμό και στο παιχνίδι, το ντουέτο, το οποίο απευθύνεται σε οικογενειακό ακροατήριο, θέτει με λεπτό τρόπο ερωτήματα γύρω από τον τρόπο που η πατρότητα και οι δεσμοί που προκύπτουν από αυτήν, μπορούν να αναπαρασταθούν επί σκηνής. Ευαίσθητο και ενθουσιώδες, το White Gestures θα σας φέρει σε επαφή με το παιδί μέσα σας.

Οι Naïf Production δημιουργούν παραστάσεις και συλλογικά πειράματα. Ιδρύθηκαν από τον Sylvain, τον Mathieu και τον Lucien, τρεις ακροβάτες που προσπαθούν να μετατρέψουν σε χορό τη βαρύτητα του κόσμου, βασισμένοι στην ιδιαίτερη σχέση που έχουν τα σώματά τους με αυτήν. Δημιουργούν εικόνες και χρησιμοποιούν χειρονομίες, που περιστρέφονται γύρω από την αστάθεια, την αντίσταση και την προσπάθεια, στοιχεία τα οποία προκύπτουν από τους μηχανισμούς και τις δυνατότητες του σώματος. Αναλαμβάνουν καλλιτεχνικά έργα σε ατομική και συλλογική βάση προσπαθώντας πάντοτε να λειτουργήσουν ως ομάδα. Το καθένα από τα

έργα τους είναι μια ευκαιρία για να επανεφεύρουν νέες δομές συνύπαρξης και συναδελφικότητας. Ένας εύθραυστος χώρος τριβών όπου οι αποφάσεις δεν παίρνονται και δεν στηρίζονται στην καθοδήγηση από ένα και μόνο άτομο αλλά από όλη την ομάδα.

Ιδέα/Δημιουργία: Sylvain Bouillet

Δραματουργία: Lucien Reynès

Καλλιτεχνική σύμβουλος: Sara Vanderieck

Ερμηνεία: Charlie Bouillet και Sylvain Bouillet

Σχεδιασμός φωτισμού: Pauline Guyonnet

Σχεδιασμός ήχου: Christophe Ruetsch

Συμπαραγωγοί: Les Hivernales–CDCN (Avignon), Le Cratère(Alès), the CCN Malandain Ballet Biarritz, Le Pacifique–CDCN (Grenoble).

Υποστηρικτές: KLAP -Maison pour la danse(Marseille), Agora –Cité internationale de la danse(Montpellier). DRAC Provence-Alpes-Côte d'Azur (PACA) region, city of Avignon.

Gestes Blancs (white gestures) is a duo for a man and a child.

Playing with the imbalance of their bodies and weights, a father and a son try to find precision and take a chance on tenderness. Based on improvisation and play, this duo intended for family audiences subtly questions how affiliation and fatherhood can be represented on stage. Cheerful and touching, these white gestures will connect you with your inner child.

Naïf production is a creator of live performances and collective adventures. It was founded by Sylvain, Mathieu and Lucien, three acrobats trying to put into dance the gravity of the world based on a singular relation their bodies and minds have with gravity. They create scenarios of images and gestures revolving around the themes of disequilibrium, resistance and effort that are focused on physical engagement. They undertake individual and collective initiatives, and try to operate on a cooperative basis. Each of their projects is an opportunity to reinvent new structures to coexist and work together. A fragile space of frictions where deciding means neither managing nor owning.

Idea and concept: Sylvain Bouillet

Dramaturgy: Lucien Reynès

Artistic advice: Sara Vanderieck

Performance: Charlie Bouillet and Sylvain Bouillet

Light design: Pauline Guyonnet

Sound design: Christophe Ruetsch

Co-productions: Les Hivernales–CDCN (Avignon), Le Cratère(Alès), the CCN Malandain Ballet Biarritz, Le Pacifique–CDCN (Grenoble).

Supported by: KLAP -Maison pour la danse(Marseille), Agora –Cité internationale de la danse (Montpellier). DRAC Provence-Alpes-Côte d'Azur (PACA) region, city of Avignon

<https://naif-production.fr/>

05/10 21:30 (50') (Τεχνοχώρος ΕΘΑΛ / Technochoros ETHAL)

The only way out is through **Δημήτρης Χειμώνας / Dimitris Chimonas**

Όταν πηγαίνουμε στο θέατρο, υπογράφουμε ένα φανταστικό συμβόλαιο που μας αναγκάζει να ενδώσουμε σε “suspension of disbelief”. Ο όρος περιγράφει τη θελημένη αναστολή της κριτικής σκέψης, τη θυσία του ρεαλισμού για χάρη της απόλαυσης του θεατρικού “ψέματος”. Παραμένοντας σταθεροί στη θέση μας συμφωνούμε να βιώσουμε τη ζωή μέσα από μια πρόβα της, ταξιδεύουμε σε διαφορετικούς χώρους και χρονικές περιόδους, παίζοντας το ρόλο του θεατή. Αυτή η αόρατη συμφωνία μας διδάσκει πώς να “παίζουμε” τους ρόλους μας.

Το έργο του Δημήτρη Χειμώνα διερευνά θεατρικές συμβάσεις, μηχανισμούς και πλαίσια, μέσα από τη χρήση και κατάχρησή τους. Παρουσίασε έργα στο Edinburgh Fringe Festival (2015 - 2016), στο Μουσείο Μπενάκη (Αθήνα, 2016), στη Μπιενάλε Νέων (Τίρανα, 2017), στο Window Laboratoire (Παρίσι, 2018), και στη Prague Quadrennial of Space Design & Performance (2019), μεταξύ άλλων.

Ιδέα / Σκηνοθεσία: Δημήτρης Χειμώνας
με την Λουκία Πιερίδη και πολλούς άλλους
Μέντορες: Ροδιά Βόμβολου, Λουίζα Παπαλοΐζου
Σχεδιασμός Αφίσας: Αντώνης Μούσιης
Παραγωγή: Στέγη Σύγχρονου Χορού Λεμεσού

[Το έργο εξελέχθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος καλλιτεχνικής ανάπτυξης Moving the New 2018](#)

Attending the theatre presupposes our agreement to an imaginary contract that forces us to suspend our disbelief. “Suspension of disbelief” describes the willingness to temporarily withhold one’s critical faculties, and to sacrifice logic for the sake of pleasure of a theatrical experience. By remaining static on our seats, we agree to experience life through a rehearsal of it, we travel through space and time, while playing the role of the audience member. This invisible contract teaches us how to “play” our parts.

Dimitris Chimonas’ work investigates theatre conventions, devices, and frames through their use and abuse. He presented work at the Edinburgh Fringe Festival (2015 -2016), at the Benaki Museum (Athens, 2016), at the Young Artists Biennale (Tirana, 2017), at the Window Laboratoire (Paris 2018), and at the Prague Quadrennial of Space Design & Performance (2019), amongst others.

Concept / Direction: Dimitris Chimonas
with Loukia Pierides and many others
Mentors: Rodia Vomvolou, Louiza Papaloizou
Graphic Design: Andonis Moushis
Production: Dance House Lemesos

The work was developed as part of *Moving the New 2018- Artistic Development Programme*.

www.dimitrischimonas.com

Performing the New

Πρόγραμμα καλλιτεχνικής ανάπτυξης Moving the New 2019. Τελικές παρουσιάσεις των έργων από τους καλλιτέχνες του προγράμματος

Moving the New 2019-Artistic Development Programme. Final presentations of the works in progress by the artists in residence

6/10 18:00-19:00 (Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λεμεσού – Αποθήκες Παπαδάκη / Limassol Municipal Arts Center – Papadakis Warehouses)

Juno

Αριάνα Μαρκουλίδου / Arianna Marcoulides

Μια εγκατάσταση στην οποία ο ήχος μπορεί να δημιουργήσει κίνηση καθώς και να μετακινήσει έναν θεατή.

Έχοντας σαν έμπνευση το ταξίδι του διαστημικού ανιχνευτή Juno - το οποίο στάλθηκε για συλλογή δεδομένων από τον πλανήτη Δία - η πρόθεση μας είναι να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον το οποίο είναι οικείο και ταυτόχρονα ξένο, όπου το κοινό κάνει τις δικές του επιλογές για το πώς υπάρχει και αντιδρά μέσα σε αυτό.

Η Αριάνα Μαρκουλίδου και ο Πάνος Μπάρτζης δημιουργούν έργα μαζί από το 2013. Η Αριάνα σπούδασε χορό σε Αυστρία και Γερμανία και ο Πάνος είναι αυτοδίδακτος σχεδιαστής ήχου. Η δύο τους χρησιμοποιούν τον ήχο και την κίνηση σαν βάση για όλα τους τα έργα.

Ιδέα | Ανάπτυξη Ιδέας: Αριάνα Μαρκουλίδου, Πάνος Μπάρτζης

Σχεδιασμός Ήχου : Πάνος Μπάρτζης

Σχεδιασμός Κίνησης: Αριάνα Μαρκουλίδου

Σχεδιασμός Φωτισμού : Βασίλης Δορίτης

An installation like performance in which sound can create movement as well as move an onlooker.

Inspired by the journey of the space probe Juno - which was launched to collect data of the planet Jupiter - our intention is to create an environment that is familiar and yet alien, where people make their own choices in how to exist and react in it.

Arianna Marcoulides and Panos Bartzis have been creating work together since 2013. Arianna studied dance in Austria and Germany and Panos is a self taught sound designer. They use sound and movement as the basis for all their work.

Concept | Concept Development: Arianna Marcoulides, Panos Bartzis

Sound Design: Panos Bartzis
Movement Design: Arianna Marcoulides
Light design: Vasilis Doritis

<https://juno-moving-the-new.tumblr.com>

Breaking News

Ελευθερία Σωκράτους / Eleftheria Socratous

To soundtrack “breaking news” χρησιμοποιείται στο έργο αυτό όπως και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην αποκοπή της ροής του κανονικού προγράμματος. Επίσης η φράση αυτή εφαρμόζεται κυριολεκτικά μέσω των δράσεων, αφού όλες οι δράσεις συντείνουν στην προσπάθεια αποσύνθεσης της δομής των ειδήσεων αλλά και των ιδεολογιών που κρύβονται πίσω από αυτές. Οι σωματικές ιδέες κατανόησης και αποσύνθεσης των ειδήσεων τις οποίες εξέλιξε η Ελευθερία Σωκράτους τους τελευταίους μήνες στο καλλιτεχνικό residency “Moving the New” ανοίχτηκαν και διερευνήθηκαν εκ νέου από ένα γκρουπ ατόμων μεικτών ικανοτήτων στο σύντομο χρονικό πλαίσιο των οκτώ συναντήσεων. Αυτή η παρουσίαση δείχνει επιλεγμένα στοιχεία της ομαδικής έρευνας.

Η Ελευθερία σπούδασε ειδική αγωγή στο Würzburg, και θεραπευτική χοροδιδασκαλία στο Μόναχο. Πάντρεψε αυτά τα δύο με μια έρευνα που οδήγησε σε μια διπλωματική εργασία (Magister thesis) με τίτλο «Ταυτότητα για άτομα με ειδικές ανάγκες μέσω δημιουργικού χορού». Έχει επίσης αποφοιτήσει από το UDK (Πανεπιστήμιο Τεχνών του Βερολίνου) στο πρόγραμμα σπουδών «Δημιουργία χορού στις τέχνες και την εκπαίδευση» και στη συνέχεια απέκτησε πιστοποιητικό διδασκαλίας στη μέθοδο «Danceability». Στο Βερολίνο έχει διδάξει χορό σε σχολεία και ιδρύματα και έχει δουλέψει πάνω σε διάφορα κοινοτικά και κοινωνικά- καλλιτεχνικά πρότζεκτ. Τα τελευταία τρία χρόνια έχει εγκατασταθεί στη Λεμεσό, όπου εργάζεται κυρίως ως καλλιτέχνης και ως παιδαγωγός χορού για άτομα με μεικτές ικανότητες.

The soundtrack “breaking news”, is been used in this piece the same way as it’s been used in the media, which is to break the normal program flow. The phrase “breaking use” has a second role in this piece though as it refers to the try to literally to dismantle (break) the structure of the news reports and the ideologies which are hidden behind them. The somatic ideas of understanding and dismantling the news which where developed by Eleftheria Socratous during her artistic residency “Moving the New” were opened and reexamined by a mixed-ability group in the short time frame of 8 meetings. This is a sharing of a compilation of chosen aspects of the group research.

Eleftheria studied special education in the Würzburg, and therapeutic dance pedagogy in Munich. She has combined those two with a research that lead to a magister thesis on “Identity work for people with special needs through creative dance”. She has also absolved the study program “Creating dance in arts and education.” in the UDK (University of arts of Berlin) and later on gained a teacher certificate in “Danceability” method. In Berlin she has been teaching dance in schools and institutions and has various community-social artistic projects. The past

three years she has established her work in Limassol, where she is mainly working as a performer and as an inclusive dance pedagogue.

<http://eleftheria.lumimaa.org/>

T:me B “cold shiny screens”

Σουζάνα Φιαλά / Suzana Phialas

Μέσα από τις κρίες, λαμπερές οθόνες των συσκευών με τις οποίες είμαστε τόσο συνδεδεμένοι, η πραγματικότητα μεταμορφώνεται σε μια επιθετική ευθυμία, καθώς οι χρήστες προσπαθούν να αυξάνουν τα “likes” και τη φήμη τους στα social media και όπου η «ομοιότητα» εξαλείφει τον ατομικισμό και την ελεύθερη βούληση.

Η Σουζάνα Φιαλά είναι χορογράφος και εικαστικός καλλιτέχνης. Τα έργα της διερευνούν θέματα εγγενή στη σύγχρονη κοινωνία, καινοτόμες ψηφιακές τεχνολογίες και τις επιπτώσεις τους στον τρόπο ζωής μας.

Ως interdisciplinary artist, διερευνά τη σύγχρονη χορογραφία χρησιμοποιώντας διάφορους κλάδους τέχνης όπως την κίνηση, το βίντεο και εγκαταστάσεις, το performance και τη δημιουργία θεατρικών εικόνων. Αμφισβητεί τις έννοιες της χορογραφίας, του performance και των εικαστικών τεχνών και την ενδιαφέρει η δημιουργία διάλογου μέσα από σύγχρονες καλλιτεχνικές προτάσεις, υβριδικές μεθόδους και τεχνικές έρευνας.

Ιδέα/δημιουργία: Σουζάνα Φιαλά

Φωτογραφία: Παύλος Βρυωνίδης

Through the cold, shiny screens of the devices we are so attached to, reality is morphed into an aggressive cheeriness as users look to bump up their ratings and reputation and where “sameness” gets rid of emotional and physical pain and eradicates individualism and free will.

Suzana Phialas is a choreographer, performance & visual artist. Her work investigates themes inherent in contemporary society, innovative digital technologies and their effects on culture. As an interdisciplinary artist she investigates contemporary choreography using various approaches and disciplines such as movement, video and installation, performance and staging images. She questions the notions of choreography, performance and the visual arts and she is interested in creating dialogue through contemporary artistic proposals, hybrid research methods and techniques.

Concept/creation: Suzana Phialas

Photo: Pavlos Vrionides

vimeo.com/suzanaphialas

06/10 19:00 (40') (Δημοτικό Μέγαρο Λεμεσού / Limassol Municipal Hall)

“Αναπαράσταση ενός Εγκλήματος”

Ρούλα Κλεοβούλου-Χοροθέατρο Ομάδα Πέντε / Roula Cleonoulou – Chorotheatro Omada Pende

Λεμεσός 1994. Σ' ένα μπαρ με προσεγγίζει ένας ψηλός, ευγενικός, καλομίλητος άντρας, για να χορέψω στη νέα του χοροθεατρική δουλειά... το ΜΗΔΕΙ! Είπα αμέσως ναι. Κυριάκος Σταυρινός το όνομα του. Έβλεπε την ζωή μέσα από τα ματιά μικρού παιδιού, με ενθουσιασμό... με λαχτάρα... Ήταν ακροβάτης στην ζωή και σαν καλλιτέχνης. Όλα ή τίποτα! Είχε να μοιραστεί πολλά. Εγώ μόλις 22 χρονών, προσπαθούσα μέσα από την χορογραφική του δουλειά να βιώσω τα βιώματά του.... Κοιτάζοντας πίσω τώρα, μετά από 25 χρονιά είναι όλα πλέον κατανοητά.

Δημιουργός και περφόρμερ: Ρούλα Κλεοβούλου (βασισμένο στο καλλιτεχνικό έργο του Κυριάκου Σταυρινού)

Δραματουργός: Χλόη Μελίδου

Music editing and mixing by Chris Cara – Soundscape Studios

Video editing: Γεωργία Νικολάου

Ευχαριστώ πολύ τον Αλέξη Βασιλείου για την πρόταση που μου έκανε να δημιουργήσω αυτό το έργο, τον Μάριου και την Δομνίκη Αγαθοκλέους για το αρχειακό υλικό και την Μαρί Γεωργίου για την παραχώρηση του Studio Pranayama για πρόβες.

Ρούλα Κλεοβούλου

Η Ρούλα Κλεοβούλου γεννήθηκε στη Λεμεσό το 1971.

Σπούδασε στο “The School of the Toronto Dance Theater” στον Καναδά, όπου διδάχτηκε την τεχνική της Martha Graham και χορογραφία. Στον Καναδά είχε την ευκαιρία να δουλέψει με μερικούς από τους πρωτοπόρους του σύγχρονου χορού όπως τη Trish Beatty και τον David Earle, που ήταν και ιδρυτές του “The Toronto Dance Theater”.

Από το 1994 στη Κύπρο, έχει συνεργαστεί με πολλούς χορογράφους, χορευτές, σκηνοθέτες και ηθοποιούς, δημιουργώντας έργα που μπορούν να θεωρηθούν πρωτοποριακά για την μικρή χορευτική κοινότητα της Κύπρου.

Έχει συνεργαστεί με το θέατρο της Λεμεσού(ΕΘΑΛ) σαν χορογράφος, ηθοποιός, και βοηθός σκηνοθέτη. Σαν χορογράφος έχει επίσης συνεργαστεί με τον Θ.Ο.Κ στο έργο «Αικατερίνη Κορνάρο» σε σκηνοθεσία Φώτου Φωτιάδη.

Το 1999 ιδρύει το Χοροθέατρο Ομάδα Πέντε με την Χλόη Μελίδου.

Το Χοροθέατρο Ομάδα Πέντε που έχει ανεβάσει μέχρι σήμερα 35 έργα, είναι ομάδα με τακτικές συμμετοχές στην Πλατφόρμα Χορού, στο Καλοκαιρινό Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού της Νέας Κίνησης Ομάδων Χορού, Χορευτών και Χορογράφων Κύπρου, με συμμετοχές στο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ, συμμετοχές σε φεστιβάλ στο εξωτερικό και με ανεξάρτητες παραγωγές. Είναι ιδρυτικό μέλος της Νέας Κίνησης Ομάδων Χορού, Χορευτών και Χορογράφων Κύπρου (2004) και ιδρυτικό μέλος της Στέγης Σύγχρονου Χορού Λεμεσού (2007).

Limassol 1994. At a bar, I am approached by a tall, polite, well-spoken man. I was asked to dance in his new dance-theater piece ... MIDEI! I said yes immediately. Kyriakos Stavrinou was his name. He looked at life through the eyes of a young child, with excitement ... with longing ... He was an acrobat in life and as an artist. All or nothing! He had a lot to share. I was only 22

years old, trying to live his experiences through his choreographic work.... Looking back now, 25 years later, everything is now understandable.

Creation and performance: Roula Kleovoulou (based on the artistic work of Kyriakos Stavrinou)

Dramaturge: Chloe Melidou

Music editing and mixing by Chris Cara – Soundscape Studios

Video editing: Georgia Nicolaou

Special thanks to Alexis Vasiliou for proposing this project to me, Marios and Dominiki

Agathokleous for the archive material and Marie Georgiou for the use of Studio Pranayama for rehearsals.

Roula Kleovoulou was born in Limassol in 1971.

She studied at The School of the Toronto Dance Theater in Canada, where she was taught the Martha Graham technique and choreography. In Canada she had the opportunity to work with some of the pioneers of contemporary dance such as Trish Beatty and David Earle, who were also founders of The Toronto Dance Theater.

Since 1994 in Cyprus, he has collaborated with many choreographers, dancers, directors and actors, creating works that can be considered pioneering for the small dance community of Cyprus.

She has worked with the Limassol Theater (ETHAL) as a choreographer, actress, and assistant director. As a choreographer she has also collaborated with THOK with the work "Katerina Kornaro" directed by Fotos Fotiadis.

In 1999 she founded the Dance Company Chorotheatro Omada Pende with Chloe Melidou. Chorotheatro Omada Pende which has so far created 35 projects, is a dance company with regular participation in the Cyprus Dance Platform and the Nea Kinisi Summer Dance Festival. It has also participated in the European Dance Festival, festivals abroad and independent productions.

She is a founding member of the Nea Kinisi for Dance Companies, Choreographers and Dancers

Cyprus (2004) and one of the founding member of the Dance House Lemesos (2007).

<https://www.facebook.com/Chorotheatro-Omada-Pende-526853214125379/>

6/10 20:30 (60') (Arena Athleisis)

WRECK – List of extinct species

Pietro Marullo

Το WRECK είναι ένα τεράστιο αιωρούμενο γλυπτό που κινείται στο χώρο σαν κυνηγός. Η φαντασία μας περιπλανάται καθώς ρουφάει και ξεβράζει ανθρώπινα όντα. Είναι αυτό το γλυπτό ένας σύγχρονος Leviathan, ένα καθρέφτισμα της ίδιας της ανθρωπότητας ή η σκιά μιας επερχόμενης καταστροφής;

Ο Pietro Marullo είναι Ιταλός καλλιτέχνης με έδρα τις Βρυξέλλες. Το διεπιστημονικό του έργο ασχολείται με τη σύζευξη των εικαστικών και των παραστατικών τεχνών, τις εικαστικές εγκαταστάσεις και τις νέες τεχνολογίες.

Ο Pietro σπούδασε σκηνοθεσία στο Institut National Supérieur des Arts du Spectacle et des Techniques de Diffusion των Βρυξελλών όπου αποφοίτησε το 2012. Από το 2010 έχει προσκληθεί ως νέος καλλιτέχνης σε διάφορα φεστιβάλ όπως η Biennale di Venezia, το Φεστιβάλ Avignon, το Findplus του Schaubhune του Βερολίνου, το Φεστιβάλ TransAmeriques του Μόντρεαλ και το Wildwuchs της Βασιλείας.

Το «ARANCE – avoid shooting blacks» είναι η πρώτη του παραγωγή που αφορά στη σχέση της σύγχρονης δουλείας και της μετανάστευσης (Φεστιβάλ Emulation στο Théâtre de Liege 2015 και στο Théâtre Varia των Βρυξελλών τον Φεβρουάριο του 2016). Το 2017 παρουσίασε την παράσταση «WRECK-List of extinct species» στο Μουσείο MART του Rovereto (Ιταλία) για την έναρξη του Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού OrienteOccidente. Το έργο συμπεριλήφθηκε στην τελική επιλογή για το Βραβείο Arte Laguna 2018 της Βενετίας και το Danse Elargie 2018 του Παρισιού και παρουσιάστηκε για την έναρξη του Φεστιβάλ SIDance τον Οκτώβριο του 2018 στη Σεούλ της Νότιας Κορέας. Από το 2017, ο Pietro διδάσκει και μοιράζεται ιδέες για το "the metaphorical body and space" στη Lithuanian Academy of Music and Theatre στο Βίλνιους. Τον Ιανουάριο του 2019, ο Pietro παρουσίασε τη νέα του παραγωγή «ARIANE (eu)phonie» στο Théâtre Varia στις Βρυξέλλες: ένα ακουστικό τοπίο που προτείνει μέσα από τη θεματική του ένα σύγχρονο σημείο επαφής για τους πρόσφυγες.

Συντελεστές

Σκηνοθεσία και χορογραφία: Pietro Marullo

Σχεδιασμός ήχου: Jean-Noël Boisse

Σχεδιασμός φωτισμού: Julie Petite-Etienne

Γλυπτά και κοστούμια: Pietro Marullo & Bertrand Nodet

Χορευτές: Marianna Cifarelli, Αναστασία McCammon, Μάγδα Αργυρίδου, Στεφανία

Χατζηαντώνη, Jon Hoff και

Άρης Παπαδόπουλος.

Παραγωγή: Insiemi Irreali Company

Συμπαραγωγοί: Festival Internazionale Danza Oriente Occidente (Italy), MART - Museo d'Arte Contemporanea di Rovereto e Trento (Italy), Théâtre Varia de Bruxelles (Belgium), La COOP asbl (Belgium). Supported by the Fédération Wallonie-Bruxelles (Belgium), Commission communautaire française (Belgium), Wallonie-Bruxelles International (Belgium), Tax Shelter (Belgium), RAMDAM un centre d'art (France), CNDC La Briqueterie de Val-de-Marne (France) και the TanzHaus of Zurich (Switzerland).

WRECK is a huge floating sculpture which moves in the space like a hunter. As it gently swallows and spits human beings, our imagination wanders. Is this a modern Leviathan, an image of humanity itself or the shadow of an upcoming catastrophe?

Pietro Marullo is an Italian artist based in Brussels. His interdisciplinary work lies at the intersection of visual and performing art, installation and new technologies. Pietro studied direction at the Institut National Supérieur des Arts du Spectacle et des Techniques de Diffusion

in Brussels and graduated in 2012. Since 2010, he has been invited as a young artist to different festivals like Biennale di Venezia, Festival Avignon, Findplus at Schaubhune of Berlin, Festival TransAmeriques of Montreal, Wildwuchs of Basel. 'ARANCE – avoid shooting blacks' is his first production about the link between modern slavery and migration today (Festival Emulation 2015 at Théâtre de Liege and Théâtre Varia in Brussels in February 2016). In 2017, he presented the performance WRECK-List of extinct species in the Museum MART of Rovereto (Italy) for the opening of the International Dance Festival OrienteOccidente. This project was part of the final selection for Arte Laguna Prize 2018 of Venice and Danse Elargie 2018 of Paris, and it was presented for the opening of SIDance Festival in October 2018 in Seoul, South Korea. Since 2017, Pietro has been teaching and sharing ideas about “the metaphorical body and space” at the Lithuanian Academy of Music and Theatre in Vilnius. In January 2019, Pietro presented his new production 'ARIANE (eu)phonie' in Théâtre Varia in Brussels: a plastic-acoustic landscape about bas-relief and modern hotspots for refugees.

Director and choreograph : PIETRO MARULLO

Sound designer: Jean-Noël Boisse

Light designer: Julie Petite-Etienne

Soft sculpture and costumes: Pietro Marullo & Bertrand Nodet

Dancers : Marianna Cifarelli, Anastasia McCammon, Magda Argyridou, Stefania Chatziantoni , Jon Hoff and Aris Papadopoulos.

Production: Insieme Irreali Company

Co-productions by Festival Internazionale Danza Oriente Occidente (Italy), MART - Museo d'Arte Contemporanea di Rovereto e Trento (Italy), Théâtre Varia de Bruxelles (Belgium), La COOP asbl (Belgium). Supported by the Fédération Wallonie-Bruxelles (Belgium), Commission communautaire française (Belgium), Wallonie-Bruxelles International (Belgium), Tax Shelter (Belgium), RAMDAM un centre d'art (France), CNDC La Briqueterie de Val-de-Marne (France) and the TanzHaus of Zurich (Switzerland).

<https://pietromarullo.com/>